

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Den 27 DEC. 2001
J.nr. 40A-47/2001
es

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

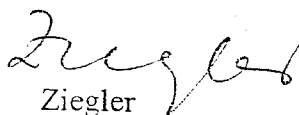
Jmt. Mdt.

9 JAN. 2002

Ved skrivelse af 6. november 2001 (J.nr. 2001-730-0489) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Domstolsstyrelsen modtager kopi af denne skrivelse.

Ziegler

Vestre Landsret
Præsidenten

Jmt. modl. Akt.nr.

17 DEC. 2001 30

Straffes rets kontor

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

RBL

J.nr. 40A-VL-47-01

Den 14/12-2001

I et brev af 6. november 2001 (J.nr. 2001-730-0489) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om Europa-Kommissionens grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger.

En kopi af dette brev er sendt til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Justitsministeriets
Lovafdeling

10 2001-730-489

18/12-01

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88

HWO10076/Sagsbeh. HWO
J.nr. 09.2001-7.2

Jan
→ RBL

Jmt. Mdt.
- 8 JAN. 2002

3. januar 2002

Angående :

Grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

J. nr. 2001-730-0489.

Ved skrivelse af 6. november 2001 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om Europa-Kommissionens ovennævnte grøn bog.

Københavns Byret finder ikke anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Claus Larsen
Claus Larsen

8/1-02
Justitsministeriets
Lovafdeling

12 2001-730-489

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Albanigade 28
5000 Odense C

Tlf. 66 11 47 12
Fax 66 12 97 12

JML. r1001
- 3 JAN 2002

EFB

2. januar 2002

Ved skrivelse af 6. november 2001 (j.nr.2001-730-0489) har ministeriet anmodet om en udtalelse om Europa-Kommissionens grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

I den anledning skal jeg på egne vegne og på vegne præsidenterne for retterne i Århus, Aalborg og Roskilde oplyse, at vi ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

H.P. Rosenmeier

20 DEC 2001

Retten i Korsør
Kriminalretten
Kirkepladsen 14,
4220 Korsør
Tlf. 58 36 09 99
Fax 58 36 09 98

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

19. december 2001

J.nr. 199/2001

Deres j.nr. 2001-730-0489

I et brev af 6. november 2001 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om Europa-Kommissionens grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

Foreningen finder ikke anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Henrik Linde

31

Jmt. mod.

- 7 JAN. 2002

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1 - 3, 4. sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
E-mail
post@domstolsstyrelsen.dk

LSJ10228/Sagsbeh. LSJ
J.nr. 02.01.01.2001-60.2

gør -
→ RBL

- 4 JAN 2002

Justitsministeriet har ved brev af 6. november 2001 (sagsnr. 2001-730-0489) anmodet Domstolsstyrelsen om en udtalelse om grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

Domstolsstyrelsen har ikke bemærkninger til grønbogen.

Med venlig hilsen

Louise Saul

Justitsministeriets
Lovafdeling

7/1-02

14 2001-730-489

Dommerfuldmægtigforeningen

v/bestyrelsesmedlem Harald Micklander

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sø- og Handelsretten
Hammerensgade 4
1267 København K.

Jmt. modt.

03 JAN. 2002

Tlf. 33 47 92 22
Fax 33 91 36 46
Direkte nr. 33 47 92 56

Foreningens j.nr. 51/2001

27. december 2001

Vedr. j.nr. 2001-730-0489.

Justitsministeriet har ved brev af 6. november 2001 anmodet Dommerfuldmægtigforeningen om en udtalelse vedrørende grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

I den anledning har grønbogen været behandlet i foreningens internationale fagudvalg og i bestyrelsen, og det kan oplyses, at Dommerfuldmægtigforeningen ikke har bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Harald Micklander

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato: 9. januar 2002
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2001-730-0489
Dok.: RBL20377

TELEFONNOTITS

Vicestatsadvokat Jan Reckendorff oplyste den 9. januar 2002, at Rigsadvokaten ikke har bemærkninger til Europa-Kommissionens grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

Rasmus Blaabjerg
Fuldmægtig

RIGSPOLITICHEFEN

AFD. C - ADMINISTRATIONSAFDELINGEN

Polititorvet 14 - 1780 København V

Telefon 33 14 88 88

Fax 33 43 00 01

Dato 21 DEC 2001 11

Jour.nr. 2001-071-86

(Bedes anført i svarskrivelser)

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Mfk

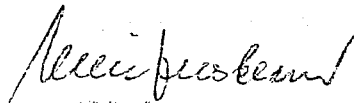
Jmt. modt
- 2 JAN 2002

Justitsministeriet har ved skrivelse af 6. november 2001 anmodet Rigspolitiet om en udtalelse vedrørende Europa - Kommissionens grøn bog om erstatning til ofre for forbrydelser.

Rigspolitiet har ingen supplerende bemærkninger til den fremsendte grøn bog.

Der henvises til ministeriets j.nr. 2001-730-0489.

Med venlig hilsen

Erik Justesen
vicerigspolitichef

KØBENHAVNS POLITI
Politidirektøren

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Politigården
1567 København V
Tlf. 33 14 14 48

Fax. 33 43 00 58

Dato - 3 JAN. 2002

Journal.nr.:
0100-10160-00130-01

BD

Ved skrivelse af 6. november 2001 har Justitsministeriet, sagsnr. 2001-730-0489, anmodet om en udtalelse om en af Europa-Kommissionen udarbejdet grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

I den anledning skal jeg udtale:

Det er efter min opfattelse relevant at søge at skabe fælles retningslinier i EU om erstatning til ofre for forbrydelser og jeg har ikke bemærkninger til de tre målsætninger for en eventuel indsats på fællesskabsplan, der er angivet i grønbogen side 20.

For så vidt angår spørgsmålet under punkt 5.2.2 om hvilke typer forbrydelser der skal være dækket, bør i hvert fald tab hidrørende fra almindelige berigelsesforbrydelser som udgangspunkt henhøre under private forsikringer, medmindre tingsskaden er forvoldt af en person som nævnt i § 3 i den danske lov om erstatning til ofre for forbrydelser, ligesom der i den forbindelse bør fastsættes et maksimum for erstatningens størrelse.

Vedrørende overvejelserne under punkt 6.3 om hvorvidt skadelidte skal have en ret til at indgive ansøgning om erstatning til en myndighed i bopælsstaten, der så skal videreformidle ansøgningen til den stat, hvor forbrydelsen er begået, vil en sådan ordning formentlig være langsommelig og forsinkende for skadelidte.

Det må foretrækkes, at ansøgningen indgives direkte til myndigheden i den stat, hvor forbrydelsen er begået, og således at man her har en pligt til at orientere skadelidte om mulighederne for at søge erstatning. Det kunne for eksempel ske, som det sker i praksis, ved at politiet i forbindelse med af-

høring af skadelidte, orienterer om reglerne og udleverer et skema til ansøgning om erstatning fra Nævnet. Skemaerne kunne udformes på alle hovedsprog.

For så vidt angår modellen baseret på dobbelt ansvar beskrevet under punkt 6.4 finder jeg ikke, at en sådan ordning bør gennemføres, idet det vil være vanskeligt for en anden stat end den stat, der har efterforsket forbrydelsen at undersøge erstatningskravene i tilstrækkelig grad og herunder vurdere om der foreligger egen skyld. Endvidere vil en sådan ordning i høj grad vanskeliggøre muligheden for at gennemføre en regressag.

Med venlig hilsen

Hanne Bech Hansen

Foreningen af Politimestre i Danmark,
Kirkegade 76,
6700 Esbjerg.

Justitsministeriet,
Lovafdelingen,
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

Ved skrivelse af 6. november 2001 (sagsnr. 2001-730-0489) har Justitsministeriet anmodet Politimesterforeningen om en udtalelse til brug for Regeringens svar på Kommissionens høring vedrørende udarbejdelse af minimumsstandarder for ydelse af erstatning til ofre for forbrydelser.

I den anledning skal Foreningen udtale, at man på grundlag af de indhentede oplysninger om forskelligheden i lovgivningen på området i medlemslandene finder det hensigtsmæssigt, at der fastsættes minimumsstandarder. Sådanne standarder synes i mindre grad at kræve ændring af den eksisterende lovgivning på området her i landet.

Foreningen kan i øvrigt tiltræde, at de tre opregnede målsætninger (spørgsmål 1) danner grundlag for fastsættelsen af de nævnte standarder og har følgende bemærkninger til de øvrige spørgsmål i grønbogen:

Spørgsmål 2: Svarende til lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser § 1.

Spørgsmål 3: Bør overlades til medlemsstaterne.

Spørgsmål 4: Ja.

Spørgsmål 5: Næppe.

Spørgsmål 6: Nej.

Spørgsmål 7: Ofret skal i rimeligt omfang have udtømt andre muligheder for erstatning.

Spørgsmål 8: Som lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser § 7, stk. 1.

Spørgsmål 9: Ja.

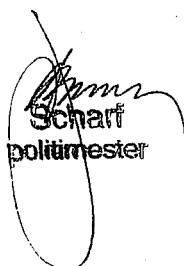
Spørgsmål 10: Ja, svarende til lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser §§ 6a, 8 og 18.

Spørgsmål 12: Ja.

Spørgsmål 13: Muligheden er næppe gennemførlig i praksis på grund af forskellighederne i erstatningsniveauerne.

Spørgsmål 15: Skønnes ikke nødvendigt.

P.P.v.

Schaff
politimester

Straffeselskab

**NÆVNET VEDRØRENDE ERSTATNING
TIL OFRE FOR FORBRYDELSER**

Store Kongensgade 1. 1.
1264 København K.

Telefon gennemvalg 33 91 35 00 - Telefax 33 91 35 40
e-mail: Erstatningsnaevnet@Erstatningsnaevnet.dk

13 DEC. 2001

Akt. nr. 25

Den
N.J.nr. 2562/2001
Sagsbeh.: Eva Rønne

Jmt. Mdt.
17 DEC. 2001

Justitsministeriet
lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Ved skrivelse af 6. november 2001 (j.nr. 2001-730-0489) har Lovafdelingen anmodet Erstatningsnævnet om en udtalelse vedrørende Europa-Kommissionens grøn bog om erstatning til ofre for forbrydelser.

I grøn bogen opstiller Kommissionen en række spørgsmål til debat. Nævnet har ikke fundet anledning til at kommentere på alle de opstillede spørgsmål, men har valgt at koncentrere sig om de spørgsmål, der vedrører sagsbehandlingen.

Nævnet har således ikke generelt bemærkninger til afsnit 5 (spørgsmål 1-11) om minimumsstandarder. Dog skal nævnet for så vidt angår spørgsmål 3 om krav til bevisførelse anbefale, at dette spørgsmål overlades til de enkelte medlemslande, idet et fælles princip for bevisvurdering forekommer unødigt bureaukratisk og vanskeligt gennemførligt.

For så vidt angår pkt. 5.6. om anmeldelse af forbrydelsen til politiet skal nævnet anbefale, at man for at undgå misbrug fastholder kravet om anmeldelse, herunder anmeldelse indenfor en rimelig frist. Den antagelse, som der i grøn bogen gives udtryk for, at en sen anmeldelse primært vil komme ofret til skade, fordi det gør det vanskeligt at fastslå, hvorvidt vedkommende har været offer for en forbrydelse og hvilke skader, der er påført vedkommende, er således ikke i alle tilfælde korrekt. En anmeldelse foretaget efter nogle dage vil ofte betyde, at politiet ikke har mulighed for at opklare forbrydelsen. I praksis må anmelderens forklaring om forholdet således lægges til grund, i hvert fald hvis der er tegn på skade, uanset om denne skade måtte være opstået ved vold, under et slagsmål eller eventuelt ved et fald. Denne bevisusikkerhed med mulighed for misbrug undgås, hvis et krav om anmeldelse indenfor en rimelig frist fastholdes, f.eks. kombineret med en dispensationsadgang som i den danske offererstatningslovs § 10, stk. 2.

For vidt angår pkt. 5.7., kan det oplyses, at lov om erstatning til ofre for forbrydelser indeholder en frist om, at ansøgning skal indgives til Erstatningsnævnet inden 2 år fra forbrydelsen er sket. Erstatningsnævnet dispenserer dog praksis i vidt omfang fra denne regel. Således ses der altid bort fra fristen, såfremt den sene indgivelse af anmeldelsen skyldes, at sagen har været under behandling ved domstolene. I sådanne tilfælde regnes fristen fra endelig dom.

Endelig for så vidt angår pkt. 5.8. bemærkes, at man ved indførelse af en minimumsstandard om mulighed for udbetaling af forskud, skal være opmærksom på de bevisproblemer, dette kan give. Udbetaling af eventuelle forskud bør i hvert

Justitsministeriets
Lovafdeling

18/12-01

122001-730-489

fald afvente straffesagens behandling ved domstolene, således at det er endeligt fastslået, at offeret har været udsat for en forbrydelse.

For så vidt angår afsnit 6 (spørgsmål 12-15) om sager, der involverer flere medlemsstater, bemærkes indledningsvis, at såfremt et krav om anmeldelse indenfor en rimelig frist fastholdes som en betingelse for at opnå erstatning fra staten, så vil offeret i den forbindelse komme i kontakt med politiet på det sted, hvor forbrydelsen er sket. Efter den danske ordning har politiet pligt til at vejlede offeret om erstatningsmuligheden og muligheden for at få beskikket en advokat til at bistå sig under processen. Politiet har endvidere pligt til at bistå offeret med udfyldelse af et ansøgningskema til Erstatningsnævnet samt pligt til at indsende skemaet til nævnet. Vejledningspligten gælder alle ofre, herunder også udenlandske statsborgere, der udsættes for en forbrydelse her i landet. De fleste ofre for voldsforbrydelser m.v. i Danmark har endvidere efter retsplejelovens § 741a adgang til at få beskikket en bistandsadvokat, som blandt andet har til opgave at bistå offeret med og vejlede offeret om adgangen til at få erstatning fra staten. Udenlandske forbrydelsesofre i Danmark har også adgang til at få beskikket en bistandsadvokat. Herved skulle udenlandske ofre i Danmark få bistand til udfyldelse af ansøgningen og tilvejebringelse af fornøden dokumentation for erstatningskravet. Indførelse af tilsvarende ordninger i de øvrige medlemslande ville måske begrænse behovet for indførelse af regler på fællesskabsniveau.

Hvis der skal indføres sådanne regler skal nævnet anbefale, at ordningen bygger på en model baseret på gensidig bistand, idet det må antages, at myndighederne i det land, hvori forbrydelsen er begået bedst er i stand til at vurdere, om der foreligger en forbrydelse og hvilken erstatning offeret i givet fald har krav på. Det må vel også anses for bedst stemmende med almindelige kriminalitetsforebyggende principper, at det er den stat, på hvis territorium forbrydelsen er begået, der er ansvarlig for erstatning til ofret. Dette svarer i øvrigt til den gældende danske ordning.

Afslutningsvis bemærkes, at beslutningen om gennemførelse af fælles, europæiske regler om erstatning til ofre for forbrydelser er en politisk beslutning, som nævnet ikke finder at burde udtale sig om. Det skal dog bemærkes, at nævnet i sit arbejde kun i meget begrænset omfang støder på sager, der involverer flere medlemslande, således at offeret kommer til skade i et land, men er bosat i et andet land. I de få sager, hvor det er tilfældet, giver den gældende danske ordning gode muligheder for at løse eventuelle problemer. Hvis der indføres en ordning med gensidig bistand må det i øvrigt - uanset udformningen heraf - antages at indbære behov for tilførsel af yderligere ressourcer til Erstatningsnævnet, såfremt nævnet udpeges som fremsendelsesmyndighed.

Med venlig hilsen

M. Lørche

Fiolstræde 17 E Postboks 2188 B DK-1017 København K
Telefon: 77 41 77 41 E Telefax: 77 41 77 42 E Email: fbr@fbr.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.

Att.: Jens Kruse Mikkelsen
Lovafdelingen

12 NOV. 2001

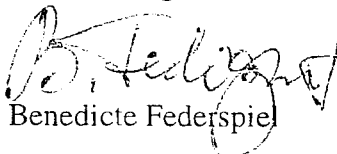
9. november 2001
BF/sd

Akt. nr. 24

Justitsministeriet har med skrivelse af 6. november 2001 sagsnr. 2001-730-0489 fremsendt Europakommisionens grøn bog vedr. erstatning til ofre for forbrydelser med anmodning om en udtalelse senest 3. januar 2002.

Forbrugerrådet skal oplyse, at vi ikke finder, at vi med vores beskedne ressourcer kan prioritere besvarelsen af denne grøn bog, men apprecierer at være spurgt, således at vi selv kan prioritere.

Med venlig hilsen

Benedicte Federspiel

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2001 NR. 730-489

Advokatrådet

Akt.nr. 33

ADVOKAT

SAMFUNDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Fax nr. 33 93 35 10

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATE: 03-01-2002
J.NR.: 04-010602-01-2792
REF.: spi/lps

LWA TO

John.
→ RBL

Vedrørende høring af grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

Ved brev af 6. december 2001 har Justitsministeriet anmodet Advokatrådet om en udtalelse vedrørende ovennævnte grønbog.

Grønbogen har været forelagt for Advokatrådets Retsudvalg, hvorefter bemærkes, at grønbogen ikke giver Advokatrådet anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til j.nr. 2001-730-0489.

Med venlig hilsen

Steffen Pihlblad

E-mail: samfund@advocom.dk
Homepage: www.advokatsamfundet.dk

7/1-02
Justitsministeriets
Lovafdeling

10 2001-730-489

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
14 DEC. 2001

Date	Deres ref.	Vores ref.	J.nr.
12.12.2001	Sagsnr. 2001-730-0489 Dok. MBI20624	GN/JJ	3522

Europa-Kommissionens grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser

Med brev af 6. November 2001 har Justitsministeriet anmodet om Centrets udtalelse om grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser. På grund af manglende ressourcer ser Centret sig desværre ikke i stand til at efterkomme anmodningen.

Med venlig hilsen

Gregor Noll
Forskningschef

Landsforeningen HJÆLP VOLDSOFRE

Rådhusstræde 7,1.
8900 Randers
Tlf. 86 41 59 00
Fax 86 41 59 88

Akt. nr. 27

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jom.
→ RBL

Jmt. Mdt.
12 DEC. 2001

Randers, den 10. december 2001

Høringssvar til Europa-Kommissionens grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

Landsforeningen HJÆLP VOLDSOFRE ser med tilfredshed på det initiativ Europa-Kommissionen har taget for at sikre volds ofre i EU bedre mulighed for erstatning.

En række af de spørgsmål, som Europa-Kommissionen stiller, vedrører forhold som Landsforeningen HJÆLP VOLDSOFRE gennem længere tid har arbejdet på at få forbedret.

Landsforeningen HJÆLP VOLDSOFRE's bemærkninger nedenfor koncentrerer sig om de tre overordnede målsætninger, der er anført i pkt. 4.2. Bemærkningerne er opstillet i prioriteret orden med det punkt, som Landsforeningen finder vigtigst først.

Pkt. 1. Landsforeningen har konstateret, at det ikke er i alle medlemsstater, at staten yder erstatning til ofre for forbrydelser. Der bør derfor gennemføres ensartede regler i alle medlemsstater. I den forbindelse bør der fastlægges ens regler for, hvilke typer forbrydelser, der berettiger til erstatning fra staten. Her finder vi, at det danske dækningsområde vil være passende. Ligeledes bør der i alle medlemsstater være et administrativt organ, der behandler erstatningsansøgningerne.

Som en overgangsordning kunne man fastlægge et minimums-dækningsområde i medlemsstaterne. Alternativt kunne man indføre en generel adgang for ofre for forbrydelser til erstatning i bopælslandet uanset hvilket medlemsland forbrydelsen er begået i. Dette vil for Danmarks vedkommende betyde, at ikke kun danskere der bliver udsat for en forbrydelse under udførelse af arbejde i et andet medlemsland men også danskere, der bliver udsat for en forbrydelse som turister, vil kunne få erstatning fra det danske voldsoffernevn.

Pkt. 2. Der bør arbejdes på, at de formelle regler harmoniseres, så en person, der bliver voldsoffer i et andet medlemsland end i bopælslandet, kan regne med, at de formelle regler for opnåelse af erstatning er opfyldt, hvis offeret handler i overensstemmelse med offerets bopælslands regler.

Justitsministeriet
Lovafdelingen 2001 NR. 730 - 489

Landsforeningen foreslår, at de formelle regler, (eksempelvis frist for politianmeldelse, frist for fremsættelse af erstatningskrav, formkrav ved ansøgning om erstatning fra staten, frist for ansøgning om erstatning fra staten), i voldsofferets bopælsland skal anvendes, selvom forbrydelsen er sket i et andet medlemsland.

Det bør derfor også være bopælslandets administrative organ, der behandler sager om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, selvom forbrydelsen er sket i et andet medlemsland.

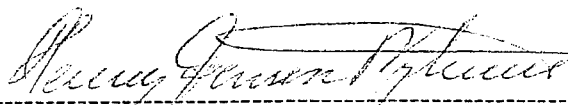
Pkt. 3. Indtil erstatningsniveauet i medlemslandene er harmoniseret, vil det have stor betydning for offeret at få fastslået, hvilket lands erstatningsregler, der skal anvendes.

Da der er en nær sammenhæng mellem det enkelte medlemslands erstatningsregler og øvrige lovgivning, herunder på det sociale område, bør det være offerets bopælslands regler, erstatningen skal beregnes efter. Som konsekvens af det, der er nævnt i pkt. 2 ovenfor, bør det være bopælslandet, der i første omgang beregner og udbetaler erstatning.

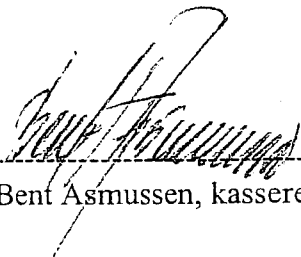
Meget kan herefter tale for, at bopælslandet får refunderet erstatningsudbetalingen fra det land, hvor forbrydelsen er begået. Et sådant refusionskrav kunne eventuelt maksimeres til det beløb, erstatningen ville udgøre efter de regler, der er gældende i det medlemsland, hvor forbrydelsen fandt sted. En sådan begrænsning vil dog medføre uforholdsmæssig store administrative omkostninger.

Vigtigst er det dog, at eventuelle refusionsregler ikke besværliggør offerets adgang til erstatning.

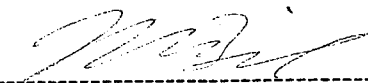
Med venlig hilsen

Henning Jensen Nyhuus, landsformand

Bent Asmussen, kasserer

Jørgen Merrild Bie, advokat

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

København den 21-12-01

J.nr.: 51-009

Lise Holten

Jmt. modt.

- 2 JAN. 2002

Vedr. Europa-Kommissionens grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.
Sagsnr. 2001-730-0489

Det Centrale Handicapråd har med tak modtaget Europa-Kommissionens grønbog om hvilke foranstaltninger der eventuelt kan træffes på fællesskabsplan for at forbedre erstatning fra staten til ofre for forbrydelser i EU.

Rådet har ingen bemærkninger til grønbogen.

Med venlig hilsen

Lise From